

Становище на Европейския икономически и социален комитет относно „Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1007/2009 относно търговията с тюленови продукти“

[COM(2015) 45 final — 2015/0028 (COD)]

(2015/C 332/09)

Докладчик: г-н Thomas MCDONOGH

На 12 февруари 2015 г. Европейският парламент и на 20 февруари 2015 г. Съветът решиха, в съответствие с член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да се консултират с Европейския икономически и социален комитет относно

„Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1007/2009 относно търговията с тюленови продукти“

COM(2015) 45 final — 2015/0028 (COD).

Специализирана секция „Земеделие, развитие на селските райони, околна среда“, на която беше възложено да подготви работата на Комитета по този въпрос, прие своето становище на 5 май 2015 г.

На 508-ата си пленарна сесия, проведена на 27 и 28 май 2015 г. (заседание от 27 май), Европейският икономически и социален комитет прие настоящото становище със 161 гласа „за“ и 9 гласа „въздържал се“.

1. Заключение и препоръки

1.1. Изменението на законодателството на ЕС трябва да бъде прието, за да се приведе в съответствие с препоръките и решенията по отношение на основния регламент, отправени на 18 юни 2014 г., когато Органът за уреждане на спорове на СТО (ОУС) прие докладите на експертната група и на апелативния орган.

1.2. Различните компетентни органи, включително ЕС, би трябвало строго да прилагат правилата и разпоредбите за хуманни методи на умъртвяване. Следва да се предприемат всички възможни мерки за премахване на ненужните страдания на популацията на тюлените. Така например биенето на млади тюлени в Канада през пролетта може да се опише най-добре като варварско и организациите за защита на правата на животните в целия свят непрекъснато се борят с него. ЕИСК е ужасен от този метод на умъртвяване.

1.3. Трябва да бъдат въведени реалистични проверими квоти, включително допустими методи на умъртвяване при традиционния лов, практикуван за препитание от инуитските общности. Едновременно с това трябва да се спазват изискванията за хуманно отношение към животните.

1.4. Квотите, ограниченията върху лова, други въпроси на съответствието и др. следва да бъдат надлежно наблюдавани и контролирани.

1.5. Минималните изисквания за схема за проследимост биха могли да се формулират като набор от изисквания, които икономическите оператори, желаещи да извършват внос в ЕС, трябва да изпълняват, включително три основни аспекта ⁽¹⁾:

1. Изисквания за идентифициране
2. Изисквания за запис и за водене на документация
3. Способност да се изготвят доклади за проследяване (проверка).

2. Въведение

2.1. С Регламент (ЕО) № 1007/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно търговията с тюленови продукти (наричан по-долу „основният регламент“) е установена обща забрана върху пускането на тези продукти на пазара на Съюза.

⁽¹⁾ Финансирано от Комисията проучване относно мерките за изпълнение за търговията с тюленови продукти, проведено от консултантска фирма COWI в сътрудничество с ECORYS.

2.2. В него обаче от общата забрана се предвижда изключение за тюленови продукти, получени от лов, традиционно извършван от инуитите и други коренни общности, който допринася за тяхното препитание („изключение за коренните общности“).

2.3. Предвиждат се също изключения за вноса на тюленови продукти от лов, извършван единствено с оглед устойчиво управление на морските ресурси, с нестопанска и нетърговска цел („изключение за управлението на морските ресурси“), както и за епизодичен внос, състоящ се само от стоки за лична употреба на пътниците и техните семейства.

2.4. Подробни правила за прилагането на основния регламент са установени с регламента за прилагането, Регламент (ЕС) № 737/2010 на Комисията от 10 август 2010 г.

2.5. И двата акта („режимът на ЕС относно тюлените“) бяха оспорени от Канада и Норвегия в рамките на Световната търговска организация (СТО) в споровете ЕС — Measures Prohibiting the Importation and Marketing of Seal Products (Европейски общности — мерки, които забраняват вноса и пускането на пазара на тюленови продукти, DS400 и DS401).

2.6. В докладите на СТО се заключава, че забраната върху тюленовите продукти по принцип може да бъде обоснована с морални съображения, свързани с хуманното отношение към тюлените, но двете изключения (за коренните общности и за управлението на морските ресурси) се поставят под въпрос.

2.7. Констатира се, че изключението за управлението на морските ресурси не е обосновано, тъй като евентуалната разлика в търговския характер на лова с търговска цел и на лова с цел управление на морските ресурси (малък мащаб, нестопанска цел) не е достатъчна, за да може да служи като основание за това разграничение.

2.8. Що се отнася до изключението за коренните общности, макар че то по принцип отразява основателно разграничение, апелативният орган реши, че някои елементи от концепцията и прилагането му представляват „произволна и необоснована дискриминация“.

2.9. На 10 юли 2014 г. Европейският съюз уведоми ОУС, че възнамерява да приложи препоръките и решенията му по този спор по начин, при който се съблюдават задълженията на ЕС в рамките на СТО.

2.10. На 5 септември 2014 г. Европейският съюз, Канада и Норвегия постигнаха съгласие, че разумният срок за прилагане на препоръките и решенията на ОУС следва да бъде 16 месеца. Следователно този срок изтича на 18 октомври 2015 г.

2.11. Целта на настоящото законодателно предложение е да бъдат приложени препоръките и решенията на ОУС по отношение на основния регламент. С него освен това се създава правно основание за привеждане на Регламент (ЕС) № 737/2010 в съответствие с въпросните решения.

2.12. На опасенията във връзка с изключението за управлението на морските ресурси се дава отговор, като това изключение се премахва от основния регламент. В отговор на опасенията, свързани с концепцията и прилагането на изключението за коренните общности, това изключение се изменя, като по-специално използването му се обвързва с хуманното отношение към животните и се въвежда ограничение на пускането на тюленови продукти на пазара, ако мащабът на лова или други обстоятелства са такива, че да създават предположение, че ловът се извършва предимно с търговска цел.

2.13. Освен това експерти от Комисията и от Канада работят съвместно по създаването на система за оценка, която е необходима, за да се даде възможност на канадските инуити да се ползват от изключението за коренните общности съгласно режима на ЕС относно тюлените.

2.14. Съответните правителства би трябвало да създадат пазарна структура за инуитските продукти.

3. Общи бележки

3.1. Ловът на тюлени е неразделна част от културата и идентичността на инуитите и на други коренни общности и допринася в значителна степен за тяхното препитание. Установената преди няколко години пълна забрана на лова на тюлени поради натиск от страна на общественото мнение предизвика дълбока криза сред инуитската общност, която живее в бедност и не е способна да осигури оцеляването си. Понастоящем 90 % от инуитите са безработни и много от тях са напълно зависими от социалното осигуряване. Поради тези причини ловът на тюлени, традиционно извършван от инуитските и други коренни общности, наскоро беше отново разрешен, ако се извършва за тяхното собствено препитание.

3.2. ЕИСК предлага инуитската общност да бъде включена в текущия процес между Европейската комисия и правителството на Канада с цел заедно да се намери най-добрият начин за гарантиране на правото на продължавашо препитание на инуитите, и едновременно с това да се защитят тюлените от международната търговия и от изчезване.

3.3. При лова, извършван от инуитските и от други коренни общности, както и при другите начини на лов на тюлени не е възможно последователно и ефективно да се прилага действително хуманен метод на убиване на тези животни. При все това обаче, с оглед на целта на Регламент (ЕО) № 1007/2009, е целесъобразно пускането на пазара на Съюза на продукти, получени от лов, извършван от инуитските и от други коренни общности, да се обвърже с условието този лов във възможно най-голяма степен да се извършва по начин, който намалява болката, стреса, страха или други форми на страдание у животните.

3.4. Регламент (ЕО) № 1007/2009 разрешава също така под формата на изключение пускането на пазара на тюленови продукти, които са получени от лов, извършван единствено с цел устойчиво управление на морските ресурси.

3.5. Въпреки че се признава важното значение на лова с цел устойчиво управление на морските ресурси, на практика може да е трудно той да се разграничи от лова в голям мащаб, извършван предимно с търговска цел. Това може да доведе до неоснователна дискриминация по отношение на съответните тюленови продукти. Ето защо това изключение би трябвало да се премахне.

3.6. Пускането на пазара на тюленови продукти се разрешава само ако тюленовите продукти са получени от лов, извършван от инуитите и други коренни общности, ако са изпълнени всички долу посочени условия:

- а) ловът е традиционно извършван от общността;
- б) ловът допринася за препитанието на общността и не се извършва предимно с търговска цел;
- в) ловът се извършва по начин, който във възможно най-голяма степен намалява болката, стреса, страха или други форми на страдание у животните, като същевременно се вземат предвид традиционният начин на живот и нуждите, свързани с препитанието на общността.

3.7. ЕИСК изразява съгласие с условията за пускане на тюленови продукти на пазара, но предлага Европейската комисия да намери добър баланс между защитата на тюлените и потребността на инуитите да ловуват, тъй като това е от решаващо значение за тяхното оцеляване. Едно непрагматично тълкуване на споменатите условия би могло на практика да възпрепятства лова на тюлени от страна на инуитите.

3.8. ЕИСК счита, че е полезно:

- а) да се създаде специален статут за тюленовите продукти, произведени от инуитите в съответствие с традиционния начин на ловуване, например „традиционно уловен от инуити“. В този случай, за да се избегнат повече международни спорове, би било полезно това понятие да се определи ясно като „непромишлен лов“;
- б) да се създаде система за проследяване, етикетиране и специално лого, за да се наблюдава инуитската дейност, както и с цел защита и информиране на потребителите;
- в) би трябвало да се обмислят квоти за внос, ако възникне съмнение, че се злоупотребява с договореностите.

3.9. Разрешава се също така вносът на тюленови продукти, който е епизодичен и се състои само от стоки за лична употреба на пътниците и техните семейства. Естеството и количеството на тези стоки не може да са такива, че да създават предположение за вноса им с търговска цел.

3.10. Начинът, по който ще бъде организирана допълнително проследимостта, зависи от вида на въведената система и отговорностите, възложени на различните заинтересовани страни. В контекста на регулирането на търговията с тюленови продукти тези минимални изисквания следва да се тълкуват, както следва:

Изисквания за идентифициране

По принцип изискванията за идентифициране включват три основни елемента:

- ловеца (инуит, ловец от коренно население или лицензиран ловец за целите на управлението на ресурсите), който трябва да има уникален идентификационен номер,
- пункта за събиране (обозначаване на територията/географско местоположение),
- продукта (който позволява основно да се проследи сделката между ловеца и пункта за събиране).

Освен това или вместо това може да е необходимо да се идентифицира „ловът“, в случай че той не е пряко свързан с ловеца, няма пункт за събиране или той не обхваща националното равнище, а само специфични региони.

3.11. При вземането на своето решение, което ще бъде окончателно и обвързващо, СТО трябва да съчетае противоречащи си разпоредби от международни споразумения, сключени преди почти 70 години. Една от тези разпоредби забранява „произволна или неоправдана дискриминация“ между държавите. Другата посочва, че държавите могат да действат по начин, който е „необходим за опазването на обществения морал“⁽²⁾.

3.12. *„Величието на една нация и моралният ѝ напредък могат да бъдат оценявани според това как тя се отнася към животните си.“*⁽³⁾

Брюксел, 27 май 2015 г.

Председател
на Европейския икономически и социален комитет
Henri MALOSSE

⁽²⁾ A. Butterworth и M. Richardson, Marine Policy 38, стр. 457–469; 2013 г.

⁽³⁾ Цитат, приписван на Махатма Ганди.